

DICTAMEN 19/2021

Projecte de decret sobre el procediment de tramesa telemàtica a l'Agència Tributària de Catalunya de documents autoritzats a les notaries de Catalunya

La Comissió Jurídica Assessora, reunida el 21 de gener de 2021, amb la presidència del Sr. Albert Lamarca i Marquès, actuant com a secretària la Sra. Cristina Figueras i Bosch, amb la participació de les Sres. i els Srs. Esther Arroyo i Amayuelas, Agustí Cerrillo i Martínez, Maria Mercè Darnaculleta i Gardella, Francesc Esteve i Balagué, Alfredo Galán Galán, Judith Gifreu i Font, Francesc Homs i Molist, Marc Marsal i Ferret, Carles Mundó i Blanch, Eva Pons i Parera, Sonia Ramos i González, i Antoni Vaquer i Aloy, i essent-ne ponent el Sr. Joan Pagès i Galtés, ha aprovat el Dictamen següent:

ANTECEDENTS DE FET

1. L'Agència Tributària de Catalunya, entitat adscrita al Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda, ha elaborat el Projecte de decret sobre el procediment de tramesa telemàtica a l'Agència Tributària de Catalunya de documents autoritzats a les notaries de Catalunya. La versió final que se sotmet a dictamen consta de tres articles, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.
2. Al Projecte de decret s'adjunta una memòria general, signada pel director de l'Agència Tributària el 26 d'agost de 2020, que va ser actualitzada posteriorment el 21 de setembre de 2020.
3. Al Projecte de decret s'adjunta una memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades, signada pel director de l'Agència Tributària de Catalunya el

26 d'agost de 2020, que va ser actualitzada posteriorment el 21 de setembre de 2020 i l'1 de desembre de 2020.

4. El 18 d'agost de 2020, la Direcció General de Pressupostos del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda va emetre un informe favorable sobre el Projecte de decret, en considerar que no tenia cap impacte pressupostari des del punt de vista de la despesa.

5. El 8 de setembre de 2020, l'Àrea de Millora de la Regulació de la Direcció General de Coordinació Interdepartamental del Departament de la Presidència va emetre una nota sobre l'avaluació de l'impacte de les mesures proposades.

6. El 10 de setembre de 2020, l'Assessoria Jurídica del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda va emetre l'informe jurídic preliminar sobre el Projecte de decret.

7. El 22 de setembre de 2020, el Projecte de decret va ser vist pel Consell Tècnic de la Generalitat, per tal de continuar-ne la tramitació.

8. El 23 de setembre de 2020, la Direcció General d'Administració Digital va emetre un informe favorable sobre el Projecte de decret, amb algunes propostes.

9. Per un escrit de 21 d'octubre de 2020, el director de l'Agència Tributària de Catalunya va disposar l'obertura del tràmit d'audiència, durant quinze dies hàbils, al Col·legi de Notaris de Catalunya, el qual no va presentar-hi al·legacions.

10. El 23 d'octubre de 2020, l'Institut Català de les Dones va emetre un informe favorable sobre el Projecte de decret, en considerar que no contenia cap terme androcèntric ni sexista i que el contingut era irrellevant amb relació al gènere.

11. L'1 de desembre de 2020, el director de l'Agència Tributària de Catalunya va emetre una memòria de valoració de les observacions i al·legacions presentades al Projecte de decret.

12. El 9 de desembre de 2020, l'Àrea de Tecnologies de la Informació de l'Agència Tributària de Catalunya va emetre un informe sobre el Projecte de decret, en què assenyalava que les adaptacions dels sistemes informàtics per a donar-hi compliment serien mínimes i estarien incloses en les actuacions previstes de manteniment general.

13. El 9 de desembre de 2020, l'Assessoria Jurídica del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda va emetre l'informe jurídic final sobre el Projecte de decret.

14. El 15 de desembre de 2020, el Projecte de decret va ser vist pel Consell Tècnic de la Generalitat, amb caràcter previ a la sol·licitud del dictamen a la Comissió Jurídica Assessora.

15. El 22 de desembre de 2020, el director general de l'Assessoria Jurídica del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda va emetre un certificat per a acreditar que l'expedient del Projecte de decret havia estat a disposició de la ciutadania durant la tramitació d'aquest.

16. El 28 de desembre de 2020, va entrar en aquest òrgan consultiu la petició de dictamen, formulada pel vicepresident del Govern en substitució de la presidència de la Generalitat i conseller d'Economia i Hisenda.

17. En la sessió de l'11 de gener de 2021, el Ple de la Comissió Jurídica Assessora va admetre a tràmit la petició i en va nomenar ponent.

FONAMENTS JURÍDICS

I. Objecte del Dictamen

Aquest Dictamen té per objecte el Projecte de decret sobre el procediment de tramesa telemàtica a l'Agència Tributària de Catalunya de documents autoritzats a les notaries de Catalunya.

Consta de tres articles, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

En el preàmbul s'assenyala el marc normatiu en què s'insereix el Projecte de decret, format per l'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC), amb relació a les competències atribuïdes a l'Administració de la Generalitat; l'article 15 de la Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives, i la disposició addicional segona de la Llei 12/2004, de 27 de desembre, de mesures financeres, pel que fa a la tramesa telemàtica dels documents autoritzats per les notaries, i l'article 122.8 de la Llei 17/2017, d'1 d'agost, del Codi tributari de Catalunya i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Administració tributària de la Generalitat, pel que respecta a la utilització de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics per aquesta Administració tributària.

També s'assenyala que el procediment de tramesa telemàtica, establert actualment en el Decret 648/2006, de 27 de desembre, s'ha de millorar, en el sentit que les còpies de les escriptures públiques i les declaracions informatives resum s'enviïn a l'Agència Tributària d'una manera general, no solament quan es requereixi d'una manera específica.

D'altra banda, amb relació als principis de bona regulació, en el preàmbul es justifica l'adequació del Projecte de decret als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

L'article 1 estableix l'objecte i l'àmbit subjectiu d'aplicació del Projecte de decret; l'article 2, el procediment general de tramesa telemàtica dels documents autoritzats a les notaries, i l'article 3, el procediment específic de tramesa individual de les còpies d'escriptures amb un requeriment previ.

La disposició derogatòria deroga el Decret 648/2006, de 27 de desembre, pel qual s'estableix el procediment de tramesa telemàtica d'informació sobre les dades de transcendència tributària de determinats documents autoritzats a les notaries de Catalunya.

Les dues disposicions finals estableixen, respectivament, l'habilitació per al desplegament del Projecte de decret i l'entrada en vigor d'aquest.

II. Intervenció de la Comissió Jurídica Assessora

Segons l'article 8.2.b) de la Llei 5/2005, de 2 de maig, de la Comissió Jurídica Assessora, i l'article 69 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, la Comissió Jurídica Assessora és competent per a dictaminar preceptivament sobre els projectes de reglament que es dictin per a desplegar les lleis. El Projecte de decret que se sotmet a consideració es dicta en desplegament de la disposició addicional segona de la Llei 12/2004, de 27 de desembre.

És doctrina reiterada de la Comissió que, en l'examen d'un projecte de reglament o de disposició general, l'abast de la seva intervenció comporta l'estudi de la competència de la Generalitat de Catalunya, l'habilitació del Govern per a dictar la norma de què es tracta, la comprovació que s'han seguit els tràmits procedimentals i, especialment, l'anàlisi de la legalitat del contingut del projecte, així com la formulació de suggeriments sobre eventuais deficiències que caldria evitar o sobre possibles millores que caldria introduir-hi.

III. Competència de la Generalitat de Catalunya

El preàmbul del Projecte de decret assenyala que aquest està emparat en el títol competencial establert en l'article 150, lletra b), de l'EAC, segons el qual correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. En el mateix sentit es pronuncien els informes jurídics preliminar i final que s'inclouen en l'expedient.

A judici de la Comissió, s'ha de tenir en compte que, sens perjudici de la incidència que pugui tenir la norma projectada en l'organització de la hisenda autonòmica, es destaca que té uns efectes *ad extra* en la mesura que regula obligacions de subjectes externs a l'Administració autonòmica, com són les notaries. Per això, independentment que es faci esment a la competència organitzativa de la Generalitat recollida en l'article 150.b), es consideri adient fonamentar el Projecte de decret en la competència de la Generalitat per a dictar normes amb relació a tributs estatals cedits totalment, establerta en l'article 203.2, amb relació a la disposició addicional setena, de l'EAC.

En aquest sentit, és oportú recordar que la Comissió Jurídica Assessora va assenyalar aquest fonament competencial en el fonament jurídic III del Dictamen 378/2006, sobre el Decret 648/2006 –que regula la matèria actualment i que es preveu derogar–, en dir:

“La competència de la Generalitat per regular el procediment de tramesa d'informació sobre les dades amb transcendència tributària de determinats documents notariais deriva de l'article 203.2 lletra b) en relació amb la disposició addicional setena de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol). En efecte, del text del Projecte de decret sotmès a dictamen es desprèn que aquest té per objecte regular l'obligació de tramesa d'informació amb transcendència tributària relativa a l'impost sobre successions i donacions i a l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats (en endavant, ITPAJD), continguda als documents notariais de referència. La mesura es projecta, doncs, sobre dos impostos totalment cedits a la Generalitat de Catalunya i sobre els quals aquesta, en disposar de capacitat normativa, pot dictar la norma proposada.

L'abast i les condicions de la cessió es troben actualment regulades en els articles 40.2 i 41.2 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia. Aquestes disposicions atribueixen a les comunitats autònomes competències normatives en matèria de gestió i liquidació d'ambdós impostos, àmbit en el qual s'insereix la regulació continguda en el Projecte de decret sobre el qual es dictamina.”

A més, cal tenir en compte que, com més endavant s'assenyalarà, s'exceptua el tràmit de la consulta pública prèvia sobre la base de la lletra d) de l'article 66.bis.3 de la Llei 26/2010 –l'absència d'impactes rellevants des de la perspectiva social, econòmica o ambiental–, i no sobre la base de la lletra a) –quan el contingut és pressupostari o organitzatiu–.

Per tant, es conclou que, efectivament, la Generalitat de Catalunya té la competència per a aprovar el Projecte de decret que s'examina, però aquesta no rau tant en la potestat d'autoorganització que es preveu en l'article 150.b) de l'EAC, com en la potestat per a regular els tributs estatals cedits que s'estableix en l'article 203.2, en relació amb la disposició addicional setena, de l'EAC.

IV. Habilitació del Govern

El Govern és destinatari d'una habilitació genèrica per a aprovar normes reglamentàries, d'acord amb el que es disposa en l'article 68.1 de l'EAC i en els articles 26.e) i 39.1 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, segons els quals correspon al Govern la titularitat de la potestat reglamentària en l'exercici de les competències de la Generalitat.

En el mateix sentit, l'article 128.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), disposa que "L'exercici de la potestat reglamentària correspon al Govern de la nació, als òrgans de govern de les comunitats autònomes, de conformitat amb el que estableixen els seus estatuts respectius, i als òrgans de govern locals [...]".

A aquesta habilitació genèrica, cal afegir l'específica o sectorial que contenen l'article 15 de la Llei 7/2004, de 16 de juliol; la disposició addicional segona de la Llei 12/2004, de 27 de desembre, i l'article 122.8.1 de la Llei 17/2017, d'1 d'agost.

A l'empara de les habilitacions exposades i en exercici de la potestat reglamentària en els termes indicats, el Govern està habilitat per a aprovar la disposició projectada.

A banda, l'article 40 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, estableix que les disposicions reglamentàries dictades pel Govern adopten la forma de decret, i el present projecte normatiu deroga i substitueix el Decret 648/2006. Per tant, el rang del Projecte és l'adequat.

Finalment, s'ha de destacar que, en el moment d'emetre aquest Dictamen, el Govern de la Generalitat de Catalunya està en funcions. En aquest punt, cal tenir present que l'article 27.1 de la Llei 13/2008, esmentada, permet expressament al Govern en funcions l'exercici de la potestat reglamentària en supòsits com el present, la qual cosa expressa en aquests termes: "El Govern, quan es troba en funcions, ha de limitar la seva actuació al despatx ordinari dels assumptes públics, inclòs l'exercici de la potestat reglamentària, i s'ha d'abstenir, llevat que ho

justifiquin raons d'urgència o d'interès general degudament acreditades, d'adoptar qualssevol altres mesures.”

En relació amb l'expressió “despatx ordinari d'assumptes públics”, la Comissió, en el fonament jurídic IV del Dictamen 18/2021, ha indicat el següent:

«[...] l'expressió “despatx ordinari d'assumptes públics” és un concepte jurídic indeterminat, l'abast del qual ha anat concretant la jurisprudència del Tribunal Suprem en analitzar la mateixa expressió, continguda en l'article 21.3 de la Llei estatal 50/1997, de 27 de novembre, del Govern. D'acord amb la jurisprudència del Tribunal Suprem, condensada en la Sentència 1793/2017, de 22 de novembre, de la Sala Contenciosa Administrativa, Secció Tercera, del Tribunal Suprem, *“Esta expresión de ‘despacho ordinario de los asuntos públicos’ es un concepto jurídico indeterminado, sobre el que la jurisprudencia de esta Sala ha tenido oportunidad de pronunciarse, en las dos sentencias citadas por la parte recurrente, de 20 de septiembre de 2005 (recurso 123/2004) y de Pleno de 2 de diciembre de 2005 (recurso 161/2004), y además en una tercera sentencia no invocada por la parte recurrente pero sí por la Administración demandada, de 28 de mayo de 2013 (recurso 231/2012). En nuestra sentencia de Pleno indagamos sobre en qué ha de consistir ese ‘despacho ordinario de los asuntos públicos’ que se presenta en el artículo 21.3 de la Ley 50/1997 como el contenido natural de las funciones del Gobierno cesante, y llegamos a las siguientes pautas interpretativas del significado del indicado precepto legal (FD 8º): ‘Así pues, el Gobierno en funciones ha de continuar ejerciendo sus tareas sin introducir nuevas directrices políticas ni, desde luego, condicionar, comprometer o impedir las que deba trazar el que le sustituya...’.* Añadiendo seguidamente la STS de Pleno (FD 9º): *‘De cuanto acabamos de decir en el fundamento anterior se deduce que ese despacho no es el que no comporta valoraciones políticas o no implica ejercicio de la*

discrecionalidad. Tampoco el que versa sobre decisiones no legislativas, sino el que no se traduce en actos de orientación política.”

Els supòsits en els quals els òrgans jurisdiccionals o els consultius s’han pronunciat sobre les decisions que queden compreses dins el despatx ordinari d’assumptes públics són molt diversos.

El Tribunal Suprem ha considerat que, malgrat el seu caràcter polític, forma part del despatx ordinari d’assumptes públics l’acord del Consell de Ministres que resol una sol·licitud d’indult, en la mesura que no compromet l’acció política del nou govern (Sentència de 2 de desembre de 2005, de la Sala Contenciosa Administrativa, Secció Primera, del Tribunal Suprem).

En relació amb l’aprovació de disposicions de caràcter general, el Consell d’Estat considera que forma part del despatx ordinari d’assumptes públics l’aprovació de reglaments que tenen un contingut estrictament tècnic (dictàmens del Consell d’Estat 672/2019, 715/2019, 743/2019 i 768/2019) o que es limiten a incorporar a l’ordenament jurídic previsions d’una directiva de la Unió Europea, ja que una decisió d’aquestes característiques “*no supone la plasmación de una directriz política ni pretende innovar la materia o comprometer la posición del Gobierno que se ha de formar*”(dictàmens del Consell d’Estat 968/2019 i 995/2019).

En canvi, segons la jurisprudència, no es pot considerar *despatx ordinari d’assumptes públics* l’aprovació definitiva del Pla de Protecció del Corredor Litoral d’Andalusia per Decret 141/2015, de 26 de maig, “*debido a que por su clara y meridiana orientación política y su vocación y proyección de futuro, excede del indicado concepto y condiciona y compromete al nuevo Gobierno, con independencia de que el nuevo Gobierno, estuviese sustentado por el mismo*

partido político”(Sentència d’11 d’octubre de 2017, de la Sala Contenciosa Administrativa, Secció Segona, del Tribunal Superior de Justícia d’Andalusia).»

En suma, segons la doctrina exposada, l’expressió “despatx ordinari d’assumptes públics” comprèn tots aquells la resolució dels quals no impliqui establir noves orientacions polítiques ni signifiqui condicionament, compromís o impediment que hagi de fixar el nou Govern.

A judici de la Comissió, el present projecte normatiu s’adequa al límit legal esmentat, ja que l’objecte és desenvolupar la previsió legal d’impulsar la transferència de documentació via telemàtica entre els notaris i l’Agència Tributària de Catalunya (ATC). Es tracta d’un criteri imposat per la disposició addicional segona de la Llei 12/2004, que el Decret 548/2006 vigent va desplegar i que s’aprofundeix amb el present Projecte normatiu.

V. Consideracions sobre el procediment d’elaboració del Projecte de decret

V.1. Marc normatiu

Per a determinar el règim jurídic aplicable al procediment d’elaboració del Projecte de decret, cal prendre en consideració com a data inicial la del primer document incorporat a l’expedient. En el cas que s’examina, els primers documents incorporats a l’expedient són les primeres versions de la memòria general i de la memòria d’avaluació d’impacte, ambdós datats el 26 d’agost de 2020. En consideració a aquesta data, el procediment d’elaboració del Projecte de decret objecte d’aquest Dictamen està regulat en els textos normatius següents:

a) La regulació del procediment d'elaboració de disposicions reglamentàries es conté principalment en el títol IV ("Procediment d'elaboració de disposicions reglamentàries") de la Llei 26/2010. El procediment regulat en el títol IV esmentat "s'aplica a les disposicions reglamentàries que s'elaboren en l'àmbit competencial de l'Administració de la Generalitat" (article 59.1). A l'efecte d'aplicar aquesta regulació, "s'entén per disposicions reglamentàries les disposicions de caràcter general amb rang inferior al de llei dictades pel Govern o pels consellers dels departaments de l'Administració de la Generalitat que, qualsevol que sigui la matèria de què tractin, continguin normes que innovin l'ordenament jurídic" (article 60.1). En conseqüència, aquestes normes són d'aplicació al procediment d'elaboració del Projecte de decret que ara s'examina.

b) És també d'aplicació la regulació sobre la potestat reglamentària continguda en la Llei 13/2008, esmentada, en particular, en els articles del capítol VIII del títol II ("Potestat reglamentària"). Segons aquesta regulació, les disposicions reglamentàries dictades pel Govern adopten forma de decret (article 40.1) i les signen el president i els consellers que hagin formulat la proposta (article 40.2).

c) Cal tenir present, a més, que la tramitació del Projecte de decret ha d'observar les previsions de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (art. 62 i 69).

d) Així mateix, resulta preceptiu atenir-se a les previsions que conté l'LPAC en el títol VI ("De la iniciativa legislativa i de la potestat per dictar reglaments i altres disposicions"). L'aplicació d'aquesta normativa s'ha de realitzar tot tenint en compte que, amb motiu de la Sentència 55/2018, de 24 de maig, del Ple del Tribunal Constitucional, dictada en el recurs d'inconstitucionalitat núm. 3628/2016, interposat pel Govern de la Generalitat de Catalunya, alguns dels

preceptes d'aquest títol, d'una manera total o parcial, han estat declarats contraris a l'ordre constitucional de distribució de competències i, per tant, no aplicables als procediments d'elaboració de reglaments autonòmics, qüestió a la qual la Comissió ja s'ha referit en dictàmens anteriors (115/2018, 178/2018, 82/2019, 356/2019, 92/2020 i 177/2020, entre d'altres).

Tot partint d'aquest marc legal de referència, a continuació s'analitza la documentació i la tramitació donada al Projecte de decret sotmès a dictamen.

V.2. Iniciació del procediment

L'article 61.1 de la Llei 26/2010 disposa que el procediment s'ha d'iniciar pel departament competent en la matèria del projecte. El Decret 1/2018, de 19 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, en l'article 3.2.13 estableix que correspon al Departament d'Economia i Hisenda la gestió dels tributs. En aquest sentit, en el darrer paràgraf del preàmbul s'indica: "A proposta del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda [...]."

A banda, d'acord amb l'article 62.1 de la Llei 26/2010, la tramitació d'un projecte de disposició reglamentària correspon a la unitat directiva corresponent del departament. Així, l'article 3.2 esmentat també estableix que l'ATC, entitat que impulsa el Projecte de decret, resta adscrita al departament assenyalat. Aquesta adscripció també està recollida en l'article 1.2.c) del Decret 43/2019, de 25 de febrer, de reestructuració del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda.

En el cas que s'examina consta que la unitat proposant de la iniciativa és l'Agència Tributària de Catalunya, la qual, en el termes indicats, és competent per a iniciar el procediment.

V.3. Conformació de l'expedient

Pel que fa a la conformació de l'expedient, seguint l'article 63 de la Llei 26/2010, la documentació està numerada, ordenada cronològicament, signada i datada pels òrgans competents; a més, s'hi inclou un índex. L'expedient té format electrònic i està autenticat electrònicament, d'acord amb l'article 70, apartats 2 i 3, de l'LPAC.

De continent, s'examina si el procediment seguit en l'elaboració de la norma s'ha adequat a les previsions legals d'aplicació.

V.4. Memòries

De conformitat amb l'article 64.1 de la Llei 26/2010, els projectes de disposicions reglamentàries han d'anar acompanyats sempre d'una memòria general i d'una memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades. Ambdues s'han anat actualitzant en el decurs de la tramitació per a incorporar-hi certes observacions efectuades, la qual cosa s'ajusta perfectament a la naturalesa i funció de les memòries, puix que, com ha tingut ocasió d'indicar la Comissió Jurídica Assessora, tenen caràcter dinàmic i un contingut valoratiu pel que fa a l'elecció a favor d'una o altra opció de les que es presenten al Govern (*vid.* dictàmens 240/2012, 65/2014, 17/2016 i 169/2017, entre d'altres). Tanmateix, l'article 64.5 de la Llei 26/2010 imposa que l'expedient també ha d'incloure la memòria sobre

les observacions i al·legacions presentades en els terminis de consulta, audiència, informació pública i valoració dels informes rebuts.

En el cas examinat, consten en l'expedient les memòries següents:

a) Memòria general

La memòria general ha estat emesa el 26 d'agost de 2020 pel director de l'Agència Tributària de Catalunya, i actualitzada en data de 21 de setembre de 2020.

A judici de la Comissió, s'ajusta al contingut que exigeix l'article 64.2 de la Llei 26/2010, en la mesura que inclou la justificació de la necessitat de la disposició i l'adequació als fins que es persegueixen; el marc normatiu en què s'insereix; les disposicions afectades, taula de vigències i derogacions resultants; la competència de la Generalitat sobre la matèria; els tràmits de consulta i participació; la relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència; la procedència de sotmetre l'expedient a informació pública, i el compliment del principi de transparència.

Sens perjudici de la referència a la memòria general que es fa en altres punts del Dictamen, en aquest apartat es destaca que, pel que fa a la justificació de la necessitat de la disposició i l'adequació d'aquesta als fins que es persegueixen, s'explica que és necessari actualitzar la regulació de les condicions i els terminis de tramesa dels documents autoritzats a les notaries, amb transcendència per a la gestió de l'impost sobre successions i donacions, així com l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats. En concret, es diu que cal establir que els enviaments de les escriptures públiques i les declaracions informatives resum d'aquestes s'efectuïn amb caràcter general i no solament quan

es requereixin. Aquest apartat inclou també la justificació de l'absència del Projecte de decret en el Pla normatiu.

b) Memòria d'avaluació d'impacte

La memòria d'avaluació d'impacte ha estat emesa el 26 d'agost de 2020 pel director de l'Agència Tributària de Catalunya, i actualitzada en dates de 21 de setembre i 1 de desembre de 2020.

A judici de la Comissió, s'ajusta al contingut que exigeix l'article 64.3 de la Llei 26/2010, en la mesura que inclou els diferents informes que han d'integrar la memòria d'avaluació d'impacte.

En l'anàlisi del context i la identificació de les opcions de regulació, s'assenyala que el Decret 648/2006, actualment vigent, permet a l'Administració disposar de la informació continguda en les fitxes resum de les escriptures públiques, però no de la còpia completa d'aquestes, atès que la remissió només es dona amb el requeriment específic previ. En la memòria es considera que aquest mecanisme resulta poc àgil, ja que l'Administració sovint necessita disposar d'una còpia completa de les escriptures públiques per a poder valorar si el negoci jurídic que conté s'ha qualificat correctament des de la perspectiva tributària. Es preveu esmenar aquest problema establint que, juntament amb la tramesa de les declaracions informatives resum, també es faci la tramesa general via telemàtica de les escriptures públiques sense necessitat que l'Administració ho requereixi d'una manera específica.

Pel que fa als objectius, es concreten a facilitar les actuacions de comprovació i investigació dels òrgans de gestió de l'ATC i a reforçar la seguretat jurídica.

Així mateix, s'identifiquen les opcions de regulació, en què es conclou que l'opció més adequada rau en l'aprovació d'un nou decret en virtut del qual, d'una banda, s'ampliï l'obligació de tramesa d'informació dels notaris i notàries per tal que trametin tant la fitxa resum de les escriptures públiques com les còpies i, d'una altra, s'actualitzin els aspectes tècnics i el mitjà per a efectuar requeriments puntuals d'escriptures.

Després d'incorporar els informes previstos legalment (d'impacte pressupostari, d'impacte econòmic i social, d'impacte normatiu i d'impacte de gènere, així com un informe d'impacte digital), es realitza una comparació de les opcions de regulació considerades, que conclouen que cal aprovar un nou decret, perquè permetrà reduir les càrregues administratives de les notaries i de la ciutadania, alhora que garantirà la seguretat jurídica. Finalment, s'afegeix un test de pimes i s'hi assenyalava que l'impacte des d'aquest punt de vista és poc significatiu, a més també s'especifica que no es produeix un increment de càrregues administratives.

L'informe d'impacte pressupostari assenyalava que el Projecte de decret no comporta cap increment de la despesa pública, ni en els recursos materials, perquè els costos informàtics que se'n derivin estan inclosos en els de manteniment de la seu electrònica de l'Agència Tributària de Catalunya, ni tampoc en els recursos humans, perquè les tasques actuals del personal ja inclouen el control de la informació rebuda de les notaries. Al contrari, el Projecte de decret ha de suposar un estalvi, pel fet que els contribuents no hauran de presentar les còpies de les escriptures públiques i això implicarà una reducció d'hores de treball de digitalització d'aquests documents i d'atenció al públic, necessàries quan els documents es presentaven d'una manera presencial. Aquest estalvi de temps es valora en 207.384,60 euros.

A judici de la Comissió, es tracta d'una anàlisi cost-benefici que s'adequa perfectament al criteri indicat en el Dictamen 378/2006, sobre el Decret 648/2006 que ara es pretén derogar i substituir pel projecte normatiu que s'examina. Concretament, en el fonament jurídic IV d'aquest Dictamen es deia: “[...] hem d'insistir en la necessitat que l'informe econòmic es formuli en termes de cost-benefici i, en aquest sentit, en l'estalvi econòmic que el sistema de tramesa de dades pot representar dins els costos de gestió dels impostos afectats. En aquest sentit, la especificitat de les aplicacions informàtiques que precisa la implementació de les mesures proposades hauria de permetre determinar l'import econòmic d'una forma individualitzada, sens perjudici que s'agregui als costos del nou sistema informàtic de caràcter general abans esmentat.”

Quant a l'informe d'impacte econòmic i social, s'explica que les notaries només hauran d'adaptar mínimament els sistemes informàtics per a adequar-se al Projecte de decret i la despesa addicional no ha de ser significativa. Amb tot, per prudència s'hi estableix una entrada en vigor demorada als tres mesos de la publicació.

S'adverteix que no es fa una valoració econòmica d'aquest cost, com també va observar la Comissió en el fonament jurídic IV del Dictamen 378/2006, en dir que: “D'altra banda, no s'analitzen els costos per als notaris derivats de la mesura proposada.” Ara bé, en el present Projecte normatiu es dona una explicació raonada d'aquesta manca de valoració econòmica, puix que en el test de pimes que s'adjunta s'indica que pel que fa als referits costos no s'ha pogut obtenir la informació del Col·legi de Notaris de Catalunya.

Amb relació a l'impacte normatiu, s'afirma que el Projecte de decret no implica noves càrregues administratives per a les notaries, atès que la tramesa de la

documentació s'ha de fer telemàticament; s'indica que, fins i tot, pot suposar una reducció d'aquestes càrregues, atès que les còpies de les escriptures públiques s'hauran d'enviar juntament amb la declaració resum i no posteriorment, en resposta a un requeriment de l'Agència Tributària de Catalunya. A banda, s'assenyala que s'ha consultat, abans del tràmit d'audiència, el Col·legi de Notaris de Catalunya i que no té cap inconvenient a realitzar la tramesa de la documentació referida.

Pel que respecta a l'informe d'impacte de gènere, s'assenyala que no s'ha fet servir un llenguatge androcèntric i que les mesures proposades no incideixen en la igualtat d'oportunitats entre homes i dones.

A banda, s'ha afegit a la memòria un darrer apartat, sobre l'impacte en els serveis digitals, les plataformes i les solucions tecnològiques, arran d'una recomanació de la Direcció General d'Administració Digital. En aquest apartat s'assenyala que el Projecte de decret implica uns ajustos tècnics poc significatius, perquè actualment les notaries ja estan enviant les declaracions informatives notariales i les còpies simples de les escriptures, en aquest cas quan els les requereixen. També s'hi indica que el projecte normatiu comporta una tramesa d'un 30 % més de documentació, però que, d'una altra banda, es reduiran els requeriments a les notaries i els contribuents no hauran de presentar les escriptures, ni presencialment ni telemàtica.

c) Memòria valorativa d'observacions i al·legacions

Els projectes de disposicions reglamentàries han d'adjuntar una memòria en què es valorin, si escau, les observacions i al·legacions presentades durant la tramitació

del projecte normatiu, i en què es motivi, si és procedent, la decisió de desestimar-les (article 64.5 de la Llei 26/2010).

A tals efectes, en l'expedient que s'examina s'incorpora la memòria d'observacions i al·legacions presentades, signada el 7 de juliol de 2020. Es refereix a les observacions presentades en els diferents tràmits de participació i informes, les quals han estat objecte de valoració. S'ha complert, en conseqüència, amb l'exigència legal esmentada, i la valoració de les diferents observacions i al·legacions s'ha efectuat en un únic document complet i actualitzat, per a garantir-ne un resultat més clar i coherent i, en definitiva, a favor de la seguretat jurídica, tal com la Comissió Jurídica Assessora ha assenyalat en diverses ocasions (*vid.* dictàmens 411/2019, 1/2020 i 13/2020, entre d'altres).

V.5. Informes

Segons l'article 64.1 de la Llei 26/2010, "Els projectes de disposicions reglamentàries han d'anar acompanyats sempre [...] dels informes preceptius i els que sol·liciti l'òrgan instructor". En el cas examinat, a més dels informes que, segons l'article 64.3 de la Llei 26/2010, integren com a mínim la memòria d'avaluació d'impacte, consten en l'expedient els informes següents:

a) L'Informe de la Direcció General de Pressupostos de 18 d'agost de 2020, emès de conformitat amb l'article 45.1.h) del Decret 43/2019, de 25 de febrer, de reestructuració del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda, és favorable, atès que el Projecte de decret no té impacte sobre la despesa pública.

b) L'Informe de 23 de setembre de 2020 de la Direcció General d'Administració Digital, emès de conformitat amb l'article 37.1.q) del Decret 124/2019, de 4 de

juny de reestructuració del Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública, assenyalava que el desenvolupament de les actuacions previstes en el Projecte de decret s'ha d'ajustar al Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital, i a les instruccions que dictin els òrgans competents en l'Administració digital.

c) L'Informe de 23 d'octubre de 2010 de l'Institut Català de les Dones, emès de conformitat amb l'article 3.g) de la Llei 11/1989, de 10 de juliol, de creació de l'Institut Català de la Dona, assenyalava que el Projecte normatiu no conté terminologia sexista ni androcèntrica i que és irrellevant pel que fa al gènere.

d) L'Informe de 9 de desembre de 2020 del director de l'Àrea TIC de l'Agència Tributària de Catalunya assenyalava que la tramesa d'informació prevista en el Projecte de decret s'ha d'incorporar a l'aplicació existent G@UDI i que les adaptacions seran mínimes i estaran incloses dins dels costos de manteniment general.

e) Informes de l'Assessoria Jurídica. Els projectes de disposicions reglamentàries “s'han de sotmetre a informe jurídic de la unitat departamental corresponent o de la central, del Gabinet Jurídic de la Generalitat” (art. 65.1 de la Llei 26/2010). En aquest sentit, l'article 4.1.a) de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, atribueix als advocats de la Generalitat l'assessorament sobre “Els projectes i els avantprojectes de disposicions de caràcter general”.

D'acord amb el que exigeix l'article 65.1 de la Llei 26/2010, l'expedient incorpora un informe jurídic preliminar, de 10 de setembre de 2020, que sosté que el Projecte normatiu s'ajusta al marc competencial, determina quin és el marc normatiu en què

s'insereix el Projecte, que la iniciativa normativa correspon a l'Agència Tributària de Catalunya, analitza la documentació que ha de constar en l'expedient (memòries), analitza els tràmits participatius, determina quins informes i dictàmens s'han de demanar, estableix que cal publicar l'expedient de la tramitació per a complir amb el principi de transparència i, finalment, analitza els aspectes tant materials com formals del contingut del Projecte de decret.

En data de 9 de desembre de 2020 es va emetre l'informe jurídic final, en què s'analitzen aspectes formals i materials del Projecte de decret i es conclou que s'ajusta a la normativa vigent, sens perjudici d'algunes consideracions. Quant als aspectes formals, assenyala que consta en l'expedient tota la documentació necessària (memòries i informes) i constata que s'han dut a terme els tràmits de consulta interdepartamental i audiència, que s'ha justificat l'omissió dels tràmits de consulta pública i participació ciutadana i que s'ha publicat l'expedient de tramitació al Portal de la Transparència per a complir amb el principi de transparència. Quant als aspectes materials, l'informe comprova que el text s'ha modificat per a ajustar-se a les valoracions fetes en l'informe jurídic preliminar i hi fa algunes recomanacions de modificació addicionals, que han estat ateses; també assenyala que el text s'adequa a les directrius de tècnica normativa establertes.

D'una altra banda, s'observa que no s'inclou a l'expedient l'informe previst en els articles 5.m) i 8.2.f) de la Llei 32/2010, d'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. En l'article 5.m) s'estableix que una de les funcions de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades és "Emitre informe, amb caràcter preceptiu, sobre els projectes de disposicions de caràcter general de la Generalitat de creació, modificació o supressió de fitxers de dades de caràcter personal, i sobre les disposicions que afectin la protecció de dades de caràcter personal". I en

l'article 8.2.f) s'estableix que una de les funcions que correspon al director o directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en l'àmbit específic de les competències de l'Autoritat, és "Emetre informe, amb caràcter preceptiu, dels avantprojectes de llei, dels projectes de disposicions normatives que elabori el Govern per raó d'una delegació legislativa i dels projectes de reglaments o disposicions de caràcter general que afectin la protecció de dades de caràcter personal".

Encara que en el present expedient no s'explicita, cal presumir que la manca de sol·licitud de l'informe rau en el fet que les dades personals a què es refereix (les que consten en les escriptures públiques) són les mateixes de les previstes en el Decret 648/2006 vigent, que els mateixos subjectes (notaris i ATC) obtenen i empen. I, com que en la tramitació d'aquest Decret no es va sol·licitar l'informe de protecció de dades, es podria interpretar que en l'actual Projecte de decret tampoc no és necessari, i més si es considera que, tenint en compte el Decret vigent, l'actual projecte normatiu només es refereix a les dades obtingudes i emprades exclusivament per subjectes públics en l'exercici de les seves funcions tributàries (com són els notaris i l'ATC), de tal manera que resulta palès el compliment de la protecció de dades exigida per la normativa tributària. I així, l'article 95.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT), estableix: "Les dades, els informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària en el compliment de les seves funcions tenen caràcter reservat i només poden ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals tingui encomanada i per a la imposició de les sancions que siguin procedents, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers, llevat que la cessió tingui per objecte: [...]."

Tot i així, si es té en compte que el present Projecte normatiu afecta dades de caràcter personal i que els preceptes de la Llei 32/2010 transcrits no preveuen explícitament cap discriminació sobre això, la Comissió estima que una interpretació formalista de tals preceptes impulsa que se sol·liciti l'informe de protecció de dades esmentat.

Finalment, s'ha d'indicar que la iniciativa normativa es va sotmetre a examen i deliberació del Consell Tècnic de la Generalitat de Catalunya, i, així, consta en l'expedient el certificat del secretari del Govern que acredita que el dia 15 de desembre de 2020 la iniciativa normativa va quedar vista amb caràcter previ a la sol·licitud de dictamen a la Comissió Jurídica Assessora.

En suma, en aquest apartat la Comissió observa que a l'efecte d'acomplir les màximes exigències procedimentals, la unitat promotora ha d'incloure en l'expedient l'informe de protecció de dades que es preveu en els articles 5.m) i 8.2.f) de la Llei 32/2010, d'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

V.6. Tràmit de consulta interdepartamental

Segons l'apartat primer de l'article 66 de la Llei 26/2010, "Si l'aprovació de la disposició reglamentària correspon al Govern, la iniciativa s'ha de posar en coneixement dels diferents departaments perquè formulin, si escau, les observacions que considerin convenient prèviament als tràmits d'audiència i d'informació pública". L'apartat segon del mateix article 66 afegeix que la consulta interdepartamental s'instrumenta per mitjans electrònics.

En el present expedient, l'informe jurídic final assenyala que el Projecte de decret va incorporar-se a aquests efectes al fòrum del SIGOV, i que es van rebre observacions de l'Àrea de Millora de la Regulació. Això mateix s'indica en la memòria de les observacions i les al·legacions presentades.

V.7. Planificació normativa

Quant a la planificació normativa, l'article 132 de l'LPAC determina que les administracions públiques, anualment, "[...] han de fer públic un pla normatiu que contingui les iniciatives legals o reglamentàries que s'hagin d'elevat per a la seva aprovació l'any següent" (apartat primer). I afegeix: "Una vegada aprovat, el pla anual normatiu s'ha de publicar al portal de la transparència de l'Administració pública corresponent" (apartat segon). Cal advertir, però, que la Sentència 55/2018 del Tribunal Constitucional, esmentada, ha declarat la totalitat d'aquest article contrari a l'ordre constitucional de competències i, per tant, no aplicable als procediments reglamentaris de l'Administració de la Generalitat.

Tot i així, és doctrina d'aquesta Comissió subratllar la rellevància de la planificació normativa, com a "instrument al servei de la seguretat jurídica, principi que no solament implica generar confiança sobre el que diu la normativa vigent, sinó també sobre l'evolució raonable de l'ordenament jurídic, tal com es reconeix d'una manera expressa en l'article 62 de la Llei catalana 19/2014, que preveu la necessitat que la iniciativa normativa s'exerceixi de tal manera que el marc normatiu resultant sigui previsible" (dictàmens 151/2018, 103/2019, 299/2019 i 52/2020, entre molts d'altres).

D'acord amb aquesta doctrina, quan la Comissió ha constatat que els projectes de disposicions objecte de dictamen no estaven inclosos en els plans normatius

corresponents, ha requerit que es justifiqués la manca d'inclusió de la iniciativa normativa en el Pla normatiu (entre d'altres, en els dictàmens 178/2018, 129/2020 i 176/2020).

El Projecte de decret no està inclòs en el Pla normatiu de l'Administració de la Generalitat de Catalunya per als anys 2019-2020, aprovat per l'Acord de Govern de 24 d'abril de 2019 i publicat al Portal de la Transparència de la Generalitat. Per aquest motiu, segons la doctrina exposada, resulta exigible que es doni una justificació raonable. En aquest marc, la memòria general explica que, en el moment d'aprovació del Pla, l'Agència no havia detectat “[...] la possibilitat de reforçar el subministrament d'informació que efectuen els notaris i les notàries gràcies als sistemes informàtics disponibles”. Aquesta justificació s'estima plausible, atès el caràcter dinàmic de l'apreciació de les utilitats informàtiques.

VI.8. Consulta pública prèvia

El tràmit de consulta pública prèvia està regulat per l'article 66.bis de la Llei catalana 26/2010, que recull substancialment el contingut de l'article 133 de l'LPAC.

En relació amb el tràmit de participació dels ciutadans en l'elaboració de disposicions reglamentàries previst en l'article 66.bis de la Llei 26/2010, cal dir que aquest precepte va ser afegit a aquesta Llei per l'article 178 de la Llei 5/2020, de 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient. Com que l'entrada en vigor va ser l'1 de maig de 2020, resulta d'aplicació al procediment que s'examina.

El nou precepte regula amb caràcter exhaustiu la participació de la ciutadania en l'elaboració de disposicions reglamentàries i s'hi concreta que, prèviament a l'elaboració del text d'una disposició reglamentària, s'ha de fer una consulta pública, per mitjà del Portal de la Transparència de la Generalitat, en relació amb l'avaluació preliminar de la iniciativa. Aquesta consulta ha de tenir el contingut mínim següent: a) els problemes que es pretenen solucionar; b) els objectius que es volen assolir; c) les possibles solucions alternatives normatives i no normatives, i d) els impactes econòmics, socials i ambientals més rellevants de les opcions considerades. En l'apartat segon, s'estableix que la consulta s'ha de difondre entre els subjectes i les entitats potencialment afectades i s'ha de fer d'acord amb uns estàndards mínims de qualitat, de manera que, per a assegurar-hi una participació efectiva, cal establir un termini suficient d'un mes com a mínim. L'apartat tercer concreta els supòsits en què es pot prescindir d'aquest tràmit. L'apartat quart preveu que es puguin emprar altres eines i canals de participació que garanteixin una participació de qualitat, complementàriament a la consulta per mitjà del Portal de la Transparència de la Generalitat. I, finalment, l'apartat cinquè disposa que l'Administració de la Generalitat ha de publicar en el Portal de la Transparència de la Generalitat una valoració general de les contribucions efectuades en el tràmit de consulta pública.

Quant als supòsits en què es pot prescindir del tràmit de consulta prèvia, l'apartat tercer de l'article 66.bis esmentat n'identifica els següents, en relació amb la iniciativa que es considera aprovar: "a) El contingut és pressupostari o organitzatiu. // b) Es limita a refondre o consolidar textos. // c) Consisteix essencialment en el compliment d'un mandat legal delimitat pel que fa al contingut, o bé en la transposició de normativa de la Unió Europea de caràcter tècnic, i no imposa als destinataris noves obligacions respecte a la norma d'origen. // d) De l'avaluació preliminar es desprèn que no es generen impactes rellevants

des de la perspectiva econòmica, social o ambiental. // e) Per raons greus d'interès públic degudament acreditades.”

En la memòria general s'indica que el Projecte de decret s'encabeix en l'excepció prevista en la lletra d), atès que la tramesa telemàtica a l'ATC de documents notariais que preveu no genera cap impacte rellevant des de la perspectiva econòmica, social o ambiental. A judici de la Comissió, aquest criteri està prou acreditat, ja que com s'explica en la memòria general “[...] l'obligació de trametre informació afecta un col·lectiu molt específic: el notaris i les notàries amb destinació a Catalunya. A més, actualment aquests professionals ja estan trametent informació sobre les escriptures públiques que autoritzen i amb l'aprovació d'un nou decret simplement es pretén que la tramesa de les còpies de les escriptures públiques s'efectuï de forma general, juntament amb la fitxa resum, i no només en els casos en què s'hagi requerit prèviament. En conseqüència, no es generen impactes rellevants des de la perspectiva econòmica o social i per tant no resulta necessari efectuar el tràmit de consulta pública prèvia [...]”.

Per la seva part, l'article 133.1 de l'LPAC determina que, “Amb caràcter previ a l'elaboració del projecte [...] de reglament, s'ha de substanciar una consulta pública”, i el primer paràgraf de l'apartat quart preveu que “Es pot prescindir dels tràmits de consulta, audiència i informació públiques que preveu aquest article en el cas de normes pressupostàries o organitzatives de l'Administració General de l'Estat, l'Administració autonòmica, l'Administració local o de les organitzacions que en depenen o hi estan vinculades, o quan concorrin raons greus d'interès públic que ho justifiquin”. D'acord amb l'abast de la Sentència 55/2018, de 24 de maig, del Tribunal Constitucional, només és d'aplicació al cas de l'Administració de la Generalitat de Catalunya el primer incís de l'apartat 1 de l'article 133 esmentat, així com el primer paràgraf de l'apartat 4 del mateix article, referent a la possibilitat

de poder prescindir del tràmit de consulta pública prèvia en el cas de normes pressupostàries o organitzatives o quan concorrin raons greus d'interès públic que ho justifiquin.

En el present expedient s'ha exceptuat aquest tràmit adduint-se en la memòria general idèntics arguments que els manifestats per a justificar la no verificació del tràmit de participació ciutadana establert en l'article 66.bis de la Llei 26/2010, analitzat en els paràgrafs inicials del present apartat.

A judici de la Comissió, es tracta d'un criteri ajustat a dret, puix que, tal com ha posat de manifest (dictàmens 130/2020, 176/2020 i 177/2020), les previsions de l'article 133.1 de l'LPAC sobre la consulta prèvia coincideixen substancialment amb les introduïdes per l'article 178 de la Llei 5/2020, que ha afegit un nou article 66.bis a la Llei 26/2010, sobre la participació dels ciutadans en l'elaboració de disposicions reglamentàries.

En relació amb el tràmit d'audiència de l'article 67.2.f) de la Llei 26/2010, s'estableix l'obligatorietat de sotmetre els projectes de disposicions reglamentàries al tràmit d'audiència dels interessats, en un termini que no pot ser inferior a quinze dies hàbils, tot i que es pot reduir fins a un mínim de set dies hàbils per raons justificades i degudament motivades.

En la memòria general s'indica que, “[...] atès que l'àmbit subjectiu de la norma es limita als notaris i notàries amb delimitació a Catalunya, es preveu efectuar el tràmit d'audiència al Col·legi de Notaris de Catalunya quan es tramiti la disposició de caràcter general i, per tant, d'aquesta forma ja es podrà conèixer el parer dels subjectes afectats sense que sigui necessària la consulta prèvia”. Es tracta, en suma, que, en ser un projecte normatiu que es limita a imposar certes obligacions

d'informació al col·lectiu de notaris i notàries de Catalunya, són aquests els qui s'han de considerar interessats en relació amb el tràmit d'audiència esmentat.

En la memòria d'observacions es fa constar que s'ha atorgat el tràmit d'audiència als col·legis de notaris de Catalunya, des del dia 28 d'octubre mitjançant la plataforma EACAT, en els termes previstos pels articles 14.2 i 41 de l'LPAC i per l'article 72 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital. El termini va finalitzar el 18 de novembre, i no s'ha rebut cap al·legació.

En relació amb el tràmit d'informació pública de l'article 68 de la Llei 26/2010, en la memòria general es justifica la no procedència d'aquest tràmit atès que “[...] els destinataris de la norma són únicament els notaris i notàries amb destinació a Catalunya i amb el tràmit d'audiència és suficient perquè puguin fer les aportacions que considerin adients”. La Comissió considera aquest criteri ajustat a dret, puix que, certament, els únics destinataris del projecte normatiu són els notaris i notàries de Catalunya i, per tant, seria una redundància obrir el tràmit d'informació pública als notaris i notàries quan ja se'ls ha obert el tràmit d'audiència.

V.9. Participació ciutadana i transparència

a) Presentació de propostes i suggeriments

D'acord amb l'article 69.1 de la Llei 19/2014, “Les persones tenen el dret de participar, per mitjà de la presentació de propostes i suggeriments, en les iniciatives normatives que promou l'Administració pública. Aquest dret es pot exercir amb relació a les iniciatives normatives en què, per la importància que tenen o per la matèria que regulen, l'Administració pública considera pertinent obrir aquest procés participatiu des de l'inici de la tramitació del procediment administratiu”.

Com ja ha indicat la Comissió Jurídica Assessora en diverses ocasions, entre d'altres, en els dictàmens 224/2016, 241/2016, 30/2017, 412/2019 i 177/2020, correspon a l'Administració determinar en cada cas la pertinència o no d'obrir, des de l'inici del procediment, aquest tràmit de participació ciutadana, mitjançant una valoració que el departament impulsor ha d'incloure en la memòria general.

Pel que fa a aquest tràmit participatiu, la Comissió també ha indicat en pronunciaments anteriors, com és el cas dels dictàmens 10/2019 i 27/2019, que, per al supòsit de no dur-se a terme, en la memòria general cal exposar les raons que justifiquen que, en cada cas concret, no s'hagi efectuat el tràmit participatiu assenyalat. I també ha indicat (en el Dictamen 354/2019, entre d'altres) que la justificació de l'omissió d'aquest tràmit sobre la base de la realització d'altres tràmits participatius no resulta suficient per a exceptuar-lo, per manca de congruència amb el que es preveu en l'article 69.

Altrament, no es pot passar per alt que la Secció Segona i Cinquena de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, mitjançant sengles sentències 588/2019, de 28 de juny, i 988/2020, de 4 de març, ha anul·lat el Decret 73/2017, de 20 de juny, que va aprovar el Reglament de l'impost sobre begudes ensucrades envasades, i el Decret 175/2018, de 21 de juliol, del règim electoral de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya, respectivament, per no haver quedat justificada adequadament l'omissió d'aquest tràmit procedimental. I, en particular, cal destacar que aquesta última resolució judicial, en la qual el Tribunal no apreciava les raons d'urgència adduïdes per l'Administració per a justificar la no realització d'aquest tràmit, indicava literalment que “[...] *de ahí que el cumplimiento de los requisitos*

previstos en el art. 133 de la LPACAP no es motivo suficiente para exonerar del cumplimiento de la tramitación prevista en el art. 69 LTC”.

De conformitat amb la doctrina esmentada, en la memòria general s’explica que “En el cas del decret que s’està tramitant existeixen raons que justifiquen que no es realitzi aquest tràmit participatiu. En efecte, per la importància de la matèria que es regula, pot apreciar-se que es tracta d’una qüestió eminentment tècnica i que té com a únics destinataris els notaris i notàries destinats a Catalunya. Per tant, es considera que és suficient efectuar un tràmit d’audiència quan es tramiti la disposició de caràcter general i, per tant, queda justificat que no es realitzi el tràmit de participació ciutadana en l’elaboració de les normes”.

b) Tràmit d’audiència

En relació amb el tràmit d’audiència de l’article 67 de la Llei 26/2010, s’estableix l’obligatorietat de sotmetre els projectes de disposicions reglamentàries al tràmit d’audiència dels interessats, en un termini que no pot ser inferior a quinze dies hàbils, tot i que es pot reduir fins a un mínim de set dies hàbils per raons justificades i degudament motivades.

En la memòria general s’indica que, “[...] atès que l’àmbit subjectiu de la norma es limita als notaris i notàries amb delimitació a Catalunya, es preveu efectuar el tràmit d’audiència al Col·legi de Notaris de Catalunya quan es tramiti la disposició de caràcter general i, per tant, d’aquesta forma ja es podrà conèixer el parer dels subjectes afectats sense que sigui necessària la consulta prèvia”. Es tracta, en suma, que, en ser un projecte normatiu que es limita a imposar certes obligacions d’informació al col·lectiu de notaris i notàries de Catalunya, són aquests els qui s’han de considerar interessats en relació amb el tràmit d’audiència esmentat.

En la memòria d'observacions es fa constar que s'ha atorgat el tràmit d'audiència als col·legis de notaris de Catalunya, des del dia 28 d'octubre mitjançant la plataforma EACAT, en els termes previstos pels articles 14.2 i 41 de l'LPAC i per l'article 72 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital. El termini va finalitzar el 18 de novembre, i no s'ha rebut cap al·legació.

c) Informació pública

L'article 68 de la Llei 26/2010 estableix la possibilitat de sotmetre els projectes de disposicions reglamentàries a informació pública per un termini no inferior a quinze dies, que es pot reduir fins a un mínim de set dies, si raons motivades així ho justifiquen. L'LPAC configura la informació pública com un tràmit clarament preceptiu, de manera que les seves excepcions tenen caràcter taxat (articles 133.2 i 133.4 de l'LPAC). Aquesta Comissió, en diversos dictàmens anteriors a la Sentència 55/2018 del Tribunal Constitucional, esmentada (dictàmens 6/2018 i 154/2018), va recollir aquesta nova configuració del tràmit d'informació pública en el procediment d'elaboració de disposicions generals.

En la memòria general es justifica la no procedència d'aquest tràmit atès que “[...] els destinataris de la norma són únicament els notaris i notàries amb destinació a Catalunya i amb el tràmit d'audiència és suficient perquè puguin fer les aportacions que considerin adients”. La Comissió considera aquest criteri ajustat a dret, puix que, certament, els únics destinataris del projecte normatiu són els notaris i notàries de Catalunya i, per tant, seria una redundància obrir el tràmit d'informació pública als notaris i notàries quan ja se'ls ha obert el tràmit d'audiència.

V.10. Obligacions de publicitat activa

La Llei 19/2014, en aplicació del principi de transparència, exigeix que l'Administració faci pública la informació sobre les decisions i actuacions amb rellevància jurídica, entre les quals s'inclouen “els procediments normatius en curs d'elaboració, amb la indicació de l'estat de tramitació en què es troben”, així com “les memòries i els documents justificatius de la tramitació dels projectes o avantprojectes normatius, els diversos textos de les disposicions i la relació i valoració dels documents originats pels procediments d'informació pública i participació ciutadana i per la intervenció dels grups d'interès, si escau” (article 10.c) i d) de la Llei 19/2014). D'aquests preceptes es desprèn que, ja des de l'inici del procediment i al llarg de la tramitació, s'han de fer públics els documents indicats.

Així mateix, de conformitat amb l'article 5 de la Llei 19/2014, la informació subjecta al règim de transparència s'ha de fer pública a través del Portal de la Transparència, instrument bàsic i general de gestió de documents públics per a donar compliment a les obligacions de transparència, i a través de les seues electròniques i llocs web dels subjectes obligats. És el que s'ha anomenat *empremta normativa*.

Segons consta en l'informe final de l'Assessoria Jurídica, l'expedient corresponent al present Projecte normatiu s'ha pogut consultar des del 23 de setembre de 2020 en la pàgina web del Departament, així com en el Portal de la Transparència, i la documentació s'ha actualitzat al llarg de la tramitació.

VI. Consideracions sobre el contingut del Projecte de decret

VI.1. Marc normatiu

Pel que fa al marc normatiu en què s'insereix el Projecte de decret sobre el qual es dictamina, s'adverteix que presenta una doble vessant: d'una banda, la normativa rectora del deure de col·laboració dels notaris en matèria de gestió tributària i, d'una altra, la normativa rectora de la utilització dels mitjans telemàtics en aquesta matèria.

Respecte a la primera vessant, relativa a la normativa rectora del deure de col·laboració dels notaris en matèria de gestió tributària, en el fonament jurídic V.1 del Dictamen 378/2006, sobre el Decret 648/2006, de 27 de desembre, actualment vigent, la Comissió Jurídica Assessora ja va indicar que

«[...] l'article 24 de la Llei de 28 de maig de 1862 [del notariat], en la redacció introduïda per la Llei estatal 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal estableix que *“Los notarios en su consideración de funcionarios públicos [...] están sujetos a un deber especial de colaboración con las autoridades judiciales y administrativas. En consecuencia, este deber especial exige del notario el cumplimiento de aquellas obligaciones que en el ámbito de su competencia establezcan dichas autoridades”*. El paràgraf segon de l'apartat tercer de l'article 17 de la mateixa Llei, en la redacció establerta com a conseqüència de la modificació esmentada, estableix: *“En particular, y sin perjuicio de otras formas de colaboración que puedan resultar procedentes, el Consejo General del Notariado suministrará a las administraciones tributarias la información contenida en el índice único informatizado con trascendencia tributaria que precisen para el cumplimiento de sus funciones estando a lo dispuesto en el*

artículo 94.5 de la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, general tributaria, permitirá el acceso telemático directo de las administraciones tributarias al índice y recabará del notario para su posterior remisión la copia del instrumento público a que se refiera la solicitud de información cuando ésta se efectúe a través de dicho Consejo.”

De forma més específica, la Llei general tributària imposa aquest deure de col·laboració als notaris en l'article 93.4, i estableix l'obligació de subministrar *“toda clase de información con trascendencia tributaria de la que dispongan, salvo que sea aplicable: [...] c) el secreto del protocolo notarial, que abarcará los instrumentos públicos a los que se refieren los artículos 34 y 35 de la Ley de 28 de mayo de 1862, del Notariado, y los relativos a cuestiones matrimoniales, con excepción de los referentes al régimen económico de la sociedad conyugal”*. Aquesta obligació de subministrament de dades amb transcendència tributària pot venir imposada per disposicions de caràcter general (informació per subministrament) o bé com a conseqüència d'un requeriment concret de l'Administració (informació obtinguda per captació), segons estableix l'article 94.1 de la Llei general tributària.

Els deures de col·laboració esmentats i configurats amb caràcter general han estat objecte d'una especial concreció en l'àmbit de l'impost sobre successions i donacions i l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats. [...]».

Així, en l'article 32.3 de la Llei estatal 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, s'estableix: *“Los notarios están obligados a facilitar los datos que les reclamen los organismos de la Administración tributaria acerca de los actos en que hayan intervenido en el ejercicio de sus funciones, y a*

expedir gratuitamente en el plazo de quince días las copias que aquellos les pidan de los documentos que autoricen o tengan en su protocolo, salvo cuando se trate de los instrumentos públicos a que se refieren los artículos 34 y 35 de la Ley de 28 de mayo de 1862 y los relativos a cuestiones matrimoniales, con excepción de los referentes al régimen económico de la sociedad conyugal. Asimismo, estarán obligados a remitir, dentro de la primera quincena de cada trimestre, relación o índice comprensivo de todos los documentos autorizados en el trimestre anterior que se refieran a actos o contratos que pudieran dar lugar a los incrementos patrimoniales que constituyen el hecho imponible del impuesto. También están obligados a remitir, dentro del mismo plazo, relación de los documentos privados con el contenido indicado que les hayan sido presentados para su conocimiento o legitimación de firmas.” I en el paràgraf segon de l’article 52 del Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, pel qual s’aprova el text refós de la Llei de l’impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, s’estableix: “Los notarios están obligados a remitir a las oficinas liquidadoras del impuesto, dentro de la primera quincena de cada trimestre, relación o índice comprensivo de todos los documentos por ellos autorizados en el trimestre anterior, con excepción de los actos de última voluntad, reconocimiento de hijos y demás que determine el Reglamento. También están obligados a remitir, dentro del mismo plazo, relación de los documentos privados comprensivos de contratos sujetos al pago del impuesto que les hayan sido presentados para conocimiento o legitimación de firmas. Asimismo, consignarán en los documentos sujetos entre las advertencias legales y de forma expresa, el plazo dentro del cual están obligados los interesados a presentarlos a la liquidación, así como la afección de los bienes al pago del impuesto correspondiente a transmisiones que de ellos se hubiera realizado, y las responsabilidades en que incurran en el caso de no efectuar la presentación.”

Respecte a la segona vesant, relativa a la normativa rectora de la utilització dels mitjans telemàtics en matèria de gestió tributària, cal dir que a nivell general és promoguda per l'LGT (article 96) i pel Codi tributari de Catalunya, aprovat per la Llei 17/2017, d'1 d'agost (article 122.8).

També s'ha de fer esment dels preceptes següents citats en el fonament jurídic V.1 del Dictamen 378/2006, de la Comissió Jurídica Assessora, en els termes següents: «[...] l'article 15 de la Llei 7/2004 [de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives] estableix: “En els terminis i les condicions que s'estableixin per reglament, els notaris estan obligats a trametre per via telemàtica, a les delegacions de la Direcció General de Tributs i les oficines liquidadores, els documents a què fan referència els articles 32.3 de la Llei de l'Estat 29/1987, de 18 de desembre (RCL 1987, 2636), de l'impost sobre successions i donacions, i 52 del Text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.” A l'últim, i complementant aquesta norma, la disposició addicional segona de la Llei 12/2004 [de 27 de desembre, de mesures financeres] estableix: “En relació amb el que estableix l'article 15 de la Llei 7/2004, del 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives, i amb la finalitat de complir les obligacions tributàries dels contribuents i facilitar l'accés telemàtic dels documents als registres públics, els notaris amb destinació a Catalunya han de trametre per via telemàtica, amb la col·laboració del Consell General del Notariat, juntament amb la còpia de les escriptures que autoritzen, una declaració informativa notarial dels elements bàsics de les escriptures esmentades, de conformitat amb el que disposa la legislació notarial. El Departament d'Economia i Finances ha de determinar els fets imposables a què es refereix la declaració informativa i ha d'establir els procediments, l'estructura i els terminis en què s'ha de trametre aquesta informació”.»

Sobre la relació d'aquests dos preceptes legals amb el Projecte de decret 648/2006 vigent, el Dictamen 378/2006 (fonament jurídic V.2.b)) va considerar que tal projecte despleguava directament la disposició addicional segona de la Llei 12/2004, i argumentava que «L'obligació de trametre còpia de les escriptures que autoritzin sí que s'estableix a la disposició addicional segona de la Llei 12/2004, “de conformitat amb el que estableix la legislació notarial”. D'altra banda, la mateixa disposició addicional estableix l'obligació de presentar, per via telemàtica, la declaració informativa notarial dels elements bàsics de les escriptures públiques esmentades, la qual cosa sí que representa una novetat respecte de la informació a la qual fa referència l'article 15 de la Llei 7/2004.»

Aquest criteri resulta igualment aplicable al present Projecte normatiu, encara que respecte d'aquest també escau afegir l'article 67 de la Llei 19/2010, de 7 de juny, de regulació de l'impost sobre successions i donacions, segons el qual: “1. En relació amb els documents a què fa referència l'article 32.3 de la Llei de l'Estat 29/1987, i amb la finalitat de complir les obligacions tributàries dels contribuents i facilitar la incorporació telemàtica dels documents als registres públics, els notaris que tenen destinació al territori de Catalunya han de trametre per via telemàtica, amb la col·laboració del Consell General del Notariat, juntament amb la còpia de les escriptures que autoritzin, una declaració informativa notarial dels elements bàsics de les escriptures esmentades, de conformitat amb el que disposa la legislació notarial. // 2. Qualsevol informació de contingut tributari que s'hagi de facilitar en compliment d'un mandat legal s'ha de trametre per via telemàtica o presentar en un suport directament llegible per ordinador, d'acord amb les condicions i el disseny que aprovi una ordre de la persona titular del departament competent en matèria de finances, la qual, a més, pot establir les circumstàncies i els terminis de presentació obligatòria d'aquesta informació.”

Finalment, s'ha d'indicar que, reglamentàriament, el marc normatiu se centra en dues disposicions. D'una banda, el Decret 648/2006, que és l'actualment vigent i objecte de derogació pel present Projecte normatiu, i, d'altra, l'Ordre ECO/5/2015, de 13 de gener, per la qual es modifica l'Ordre ECO/330/2011, de 30 de novembre, sobre els models d'autoliquidació dels tributs gestionats per l'ATC, la qual no es veu afectada pel present Projecte normatiu.

VI.2. Estructura del Projecte normatiu

L'estructura de la norma projectada s'integra pel títol, pel preàmbul i per la part dispositiva, amb tres articles, una disposició derogatòria i dues disposicions addicionals. Clou el text l'esment al lloc i la signatura del vicepresident del Govern en substitució de la presidència de la Generalitat i conseller d'Economia i Hisenda.

Sobre això simplement cal deixar constància que, si l'articulat no s'estructura en capítols, no és tan sols per una qüestió quantitativa en tenir únicament tres articles, sinó sobretot per una qüestió qualitativa, relativa al contingut. En efecte, en tractar-se d'una norma que no dona una nova redacció a la norma anterior, sinó que la deroga i substitueix, en terminologia del *Manual d'elaboració de normes de la Generalitat de Catalunya*, tots els articles són propis. Per aquest motiu, segons la regla 245 d'aquest Manual, no és necessari estructurar l'articulat en capítols.

A judici de la Comissió, cal concloure, doncs, que l'estructura del Projecte normatiu s'ajusta a la tècnica normativa.

VI.3. Preàmbul

Sens perjudici de les observacions que es faran, la Comissió considera que el contingut del preàmbul de la disposició projectada compleix les finalitats que li són pròpies, en la mesura que identifica l'objectiu de la norma, el fonament estatutari i el marc normatiu en què s'insereix. En el primer paràgraf, i d'acord amb les recomanacions efectuades per aquesta Comissió, es fa referència a la competència de la Generalitat per a dictar la norma projectada, i se cita l'article 150.b) de l'EAC; es fa referència també al marc normatiu, i se cita a tals efectes el Decret 648/2006 vigent i la normativa legal que s'hi desplega, constituïda per l'article 15 de la Llei 7/2004 i la disposició addicional segona de la Llei 12/2004. En el paràgraf segon es continua fent referència al marc normatiu de la norma projectada i se cita l'article 122-8 del Codi tributari de Catalunya. D'acord amb les directrius de tècnica normativa, el preàmbul incorpora, en els paràgrafs tercer i quart, un resum succint del contingut de la disposició i determina les innovacions que introdueix la disposició normativa respecte del règim precedent. Ja en el paràgraf cinquè fa referència als principis de transparència i bona regulació. Finalment, en el paràgraf sisè es conté la clàusula d'estil referida a la proposta del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda, així com al dictamen preceptiu de la Comissió Jurídica Assessora.

Tal com s'ha indicat, el preàmbul ara examinat compleix, a judici de la Comissió, les finalitats que li són pròpies; però, com també s'ha anunciat, s'estima convenient fer les observacions següents:

En primer lloc, s'observa que l'incís primer del primer paràgraf del preàmbul es destina a fonamentar estatutàriament la norma projectada. Amb aquesta finalitat se cita l'article 150.b) de l'EAC. Ara bé, partint del criteri exposat en el fonament

jurídic II, cal destacar que la competència de la Generalitat per a aprovar el Projecte de decret que s'examina no rau tant en la potestat d'autoorganització prevista en l'article 150.b) de l'EAC com en la potestat per a regular els tributs estatals cedits que s'estableix en l'article 203.2, en relació amb la disposició addicional setena, de l'EAC.

Per això es proposa a la unitat promotora que en el preàmbul es faci esment d'una manera destacada a aquesta competència de la Generalitat.

En segon lloc, s'observa que l'incís segon del primer paràgraf fa esment del Decret 648/2006 vigent i de la normativa legal que s'hi desplega, constituïda per l'article 15 de la Llei 7/2004 i la disposició addicional segona de la Llei 12/2004. Ara bé, segons ja s'ha explicat en el fonament jurídic VI.1, tant el Decret 648/2006 vigent com el present Projecte normatiu despleguen directament la disposició addicional segona de la Llei 12/2004, atès que aquesta és la norma que imposa l'obligació de trametre la documentació i, per tant, manté una prioritat sobre l'article 15 de la Llei 7/2004, tal com va assenyalar la Comissió en el fonament jurídic V.2.b del Dictamen 378/2006: “[...] atès el contingut del Projecte, la norma principal de referència no és tant l'article 15 de la Llei 7/2004, sinó la disposició addicional de la Llei 12/2004; norma de referència que cal esmentar en primer lloc per tal d'explicitar el marc normatiu en el qual s'insereix la disposició projectada, sens perjudici de la referència a altres disposicions anteriors que puguin guardar relació amb la matèria.”

Per aquest motiu es proposa a la unitat promotora que dins el marc normatiu se citi d'una manera prioritària la disposició addicional segona de la Llei 12/2004.

I, en tercer lloc, s'observa que el segon paràgraf del preàmbul també s'ocupa del marc normatiu quan se cita l'article 122-8 del Codi tributari de Catalunya.

Es proposa a la unitat promotora que, sistemàticament, l'actual primer incís del primer paràgraf sigui un paràgraf independent exclusivament destinat al fonament estatutari; mentre que l'actual segon incís del primer paràgraf s'integri dins l'actual segon paràgraf, a l'efecte de constituir un sol paràgraf exclusivament destinat al marc jurídic.

Si s'accepten aquestes propostes, la redacció dels paràgrafs primer i segon podrien quedar com segueix (es destaquen en cursiva els afegits i les modificacions):

“L'article 203.2, en relació amb la disposició addicional setena, de l'Estatut d'autonomia reconeix la competència de la Generalitat per a regular els tributs estatals cedits. Així mateix, l'article 150.b) atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'organització de la seva administració sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

El Decret 648/2006, de 27 de desembre, va establir el procediment de tramesa telemàtica d'informació sobre les dades de transcendència tributària de determinats documents autoritzats a les notaries de Catalunya en desenvolupament de les obligacions d'informació que estableix *la disposició addicional segona de la Llei 12/2004, de 27 de desembre, de mesures financeres, i altra normativa complementària, entre la qual destaca l'article 15 de la Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives*. Des d'aleshores, l'Agència Tributària de Catalunya ha continuat promovent la utilització de les tècniques i els mitjans

electrònics, informàtics i telemàtics, d'acord amb el que preveu l'article 122-8 del Codi tributari de Catalunya, aprovat per la Llei 17/2007, d'1 d'agost.”

VI.4. Article 2

Aquest article es destina a regular el procediment general de tramesa telemàtica dels documents autoritzats a les notaries de Catalunya a l'ATC.

L'apartat 2.1 s'ocupa de l'aspecte objectiu de la tramesa que dins el procediment general els notaris i notàries amb destinació a Catalunya han d'efectuar a l'ATC. L'apartat s'estructura en dues lletres.

En el primer paràgraf de la lletra a) s'estableix la tramesa de: “a) Declaració informativa resum de les escriptures públiques a què es refereix l'article 15 de la Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives, o norma que la substitueixi que inclourà la còpia electrònica de l'escriptura.” S'observa que l'obligació imposada en l'incís final relativa al fet que la tramesa inclogui també una còpia electrònica de l'escriptura suposa una reiteració del que s'estableix en la lletra b) del mateix apartat.

Per això, a l'efecte d'evitar reiteracions, es proposa a la unitat promotora que se supprimeixi de la lletra a) l'expressió “que inclourà la còpia electrònica de l'escriptura”.

En el primer paràgraf de la lletra b), s'estableix la tramesa de: “b) Còpia simple en format PDF de les escriptures públiques a què es refereix l'apartat anterior, d'acord amb el que preveu la disposició addicional segona de la Llei 12/2004, de 27 de desembre, de mesures financeres, o norma que la substitueixi.” S'observa que

l'obligació de trametre la còpia simple en format PDF implica que, si en el futur es considerés més adient emprar un format diferent, s'hauria de modificar aquest precepte i, per tant, el decret que l'inclogués, cosa que no seria necessària si el precepte que s'examina preveïés la possibilitat que el format PDF que ara es pretén exigir pogués ser substituït per un altre format segons el criteri del Departament d'Economia i Finances, de tal manera que bastaria una ordre del conseller.

Per aquest motiu, a l'efecte de facilitar l'adaptació de la norma a eventuais opcions d'altres formats dels arxius telemàtics, es proposa a la unitat promotora que la imposició del format PDF pugui ser modificada per ordre del Departament d'Economia i Finances.

L'apartat 2.3 s'ocupa de l'aspecte temporal de la tramesa que dins el procediment general els notaris i notàries amb destinació a Catalunya han d'efectuar a l'ATC. L'apartat s'estructura en dos paràgrafs. La redacció del primer paràgraf és: “Amb caràcter general, s'haurà de trametre la informació a què es refereix l'apartat 1 en el termini de deu dies hàbils comptats a partir del de formalització de l'escriptura pública a què faci referència.” I la redacció del segon paràgraf és: “Quan no sigui possible complir amb el termini general, i amb caràcter excepcional, es podrà transmetre la informació sempre que no s'excedeixi el termini de presentació de l'impost de què es tracti.”

S'observa que en aquest precepte projectat es disposa d'un termini de deu dies hàbils per a enviar la documentació des de la formalització de l'escriptura pública. Aquest termini es pot incomplir excepcionalment, però sempre que no s'excedeixi el termini de presentació de l'impost. D'aquesta manera es continua considerant que el termini de presentació de l'impost actua com a límit temporal màxim per a la tramesa de la documentació dels notaris i notàries a l'ATC, tal com actualment

ja succeeix amb el Decret 648/2006 vigent, quan en l'incís final de l'article únic.1, estableix que la documentació s'ha de trametre "[...] dintre del termini de deu dies naturals comptats a partir del de formalització de l'escriptura pública a què fa referència i, en qualsevol cas, sempre abans de l'acabament del termini de presentació de l'impost de què es tracti".

Sobre aquest particular, la Comissió ja es va pronunciar amb motiu de la tramitació de Projecte normatiu que esdevindria en el Decret 648/2005 vigent. I així, en el fonament jurídic V.2.c) del Dictamen 378/2006, va considerar que, «[...] en relació amb el termini per trametre la declaració informativa, la referència final "i, en qualsevol cas, sempre abans de l'acabament del termini de presentació de l'impost de què es tracti", s'hauria de suprimir per exigències de seguretat jurídica i, específicament, en atenció a les possibles conseqüències de l'incompliment del termini en la forma en què es troba redactada la proposta des de la perspectiva sancionadora. La redacció proposada introdueix un notable grau d'incertesa per tal de fixar el termini de presentació en la mesura en què s'imposa al notari el compliment d'un termini que no depèn de la seva actuació. En aquest sentit, cal fer notar que hi ha escriptures que es formalitzen un cop ja s'ha complert el termini de presentació voluntària de la declaració dels impostos que graven els actes o contractes que s'hi documenten».

A judici d'aquesta Comissió, un cop s'ha constatat que poden existir supòsits en què resulta impossible trametre la documentació abans que s'exhaureixi el termini de presentació de l'impost, cal considerar que la màxima *imposibilia nullum obligatum* impulsa que es prevegi una clàusula que exceptuï en aquests supòsits el termini de presentació de l'impost com a límit temporal màxim per a la tramesa de la documentació.

Per això, a l'efecte de complir amb major mesura les exigències derivades del principi de seguretat jurídica, es proposa a la unitat promotora que el límit temporal màxim que suposa el termini de presentació de l'impost es vegi exceptuat en casos justificats.

Si s'accepten aquestes propostes, la redacció dels apartats 2.1 i 2.3 de l'article 2 podrien quedar com segueix (es destaquen en cursiva els afegits i les modificacions):

“2.1. Els notaris i les notàries amb destinació a Catalunya han de trametre a l'Agència Tributària de Catalunya els documents següents:

a) Declaració informativa resum de les escriptures públiques a què es refereix l'article 15 de la Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives, o norma que la *substitueixi*.

S'ha d'enviar [...] primera.

b) Còpia *simple en format pdf* de les escriptures públiques a què es refereix l'apartat anterior, d'acord amb el que preveu la disposició addicional segona de la Llei 12/2004, de 27 de desembre, de mesures financeres, o norma que la substitueixi. *Per ordre de la persona titular del Departament d'Economia i Finances es pot establir un format informàtic del document diferent.*

La còpia [...] pública.”

“2.3. Amb caràcter general [...] referència.

Quan no sigui possible complir amb el termini general, i amb caràcter excepcional, es podrà trametre la informació sempre que, *llevat de causa justificada*, no s'excedeixi el termini de presentació de l'impost de què es tracti.”

CONCLUSIÓ

Un cop valorades les observacions formulades en aquest Dictamen, el vicepresident del Govern en substitució de la presidència de la Generalitat i conseller d'Economia i Hisenda pot sotmetre a l'aprovació del Govern el Projecte de decret sobre el procediment de tramesa telemàtica a l'Agència Tributària de Catalunya de documents autoritzats a les notaries de Catalunya.

Albert Lamarca i Marquès
President